

Dkt. Kevin E. Frederick, Wawaldensian, Hotuba ya 7, Kurudi Kwenye Ukweli, Wahubiri Wanawake

© 2024 Kevin Frederick na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Kevin Frederick katika mafundisho yake kuhusu historia ya Wawaldensia. Huu ni kipindi cha 7, Kuzunguka Kurudi Kwenye Ukweli, Wahubiri Wanawake.

Mahubiri yetu ya leo yanaitwa Kuzunguka Kurudi Kwenye Ukweli, na yanafuata wanawake wa Wawaldensia na jukumu walilochukua katika imani.

Hakika, mwanzoni kabisa mwa huduma yao, ya huduma ya Waldo, wanaume na wanawake walihubiri katika karne ya kumi na mbili. Kwa nini hivyo, na kimaandiko tunapata wapi msingi wa uelewa wa wanawake kuchukua nafasi za uongozi? Hata katika kanisa la kwanza kabisa, Waldensia waliangalia vifungu kadhaa, nami nitawasomea viwili kati ya hivyo sasa. Kuanzia Marko 16, Sabato ilipokwisha, Maria Magdalene, Maria mama yake Yakobo, na Salome walileta manukato ili wapate kwenda kumtia mafuta.

Asubuhi sana siku ya kwanza ya juma, jua lilipochomoza, walikwenda kaburini. Walikuwa wakiulizana ni nani atakayetuondolea jiwe kutoka mlangoni mwa kaburi? Walipoinua macho, waliona kwamba jiwe, ambalo lilikuwa kubwa sana, lilikuwa tayari limeviringishwa. Walipoingia kaburini, walimwona kijana mmoja aliyevaa vazi jeupe ameketi upande wa kulia, nao wakaingiwa na hofu.

Lakini akawaambia, Msiogope; mnamtafuta Yesu wa Nazareti, aliyesulubiwa. Amefufuka, wala hayupo hapa. Tazama, kuna mahali walipomweka.

Lakini nendeni, mkawaambie wanafunzi wake na Petro kwamba anawatangulia kwenda Galilaya. Huko mtamwona, kama alivyowaambia. Kwa hiyo, wakatoka kaburini wakakimbia, kwa sababu hofu na mshangao ulikuwa umewashika.

Wala hawakumwambia mtu yeyote chochote, kwa sababu waliogopa. Na yote hayo walikuwa wameamriwa, wakawaambia kwa ufupi, wale waliokuwa karibu na Petro. Na baadaye, Yesu mwenyewe akatuma kupitia kwao tangazo takatifu na lisiloharibika la wokovu wa milele kutoka mashariki hadi magharibi.

Basi, alipofufuka alfajiri siku ya kwanza ya juma, alimtokea kwanza Mariamu Magdalene, ambaye alimtoa pepo saba. Akatoka, akawaeleza wale waliokuwa pamoja naye, walipokuwa wakiomboleza na kulia. Lakini waliposikia kwamba yu hai, naye amemwona, hawakuamini.

Kwa hivyo, lengo kuu katika andiko hilo ni Yesu akimtangazia Mariamu aende akawaambie ndugu zangu. Na hakika, katika kifungu cha Lucan hapo, tunamwona Yesu akimhimiza mfuasi wake, Mariamu Magdalene, aende akawaambie. Lakini kisha tunaenda Wagalatia 3, 23 hadi 29.

Sasa, kabla ya imani kuja, tulikuwa tumefungwa na kulindwa chini ya sheria hadi imani itakapofunuliwa. Kwa hivyo, sheria ilikuwa mtoa nidhamu wetu hadi Kristo alipokuja ili tuhesabiwe haki kwa imani. Lakini sasa kwa kuwa imani imekuja, hatuko chini ya mtoa nidhamu tena.

Kwa maana katika Kristo Yesu, ninyi nyote mmekuwa watoto wa Mungu kwa njia ya imani, kama vile ninyi nyote mliobatizwa katika Kristo mmemvaa Kristo. Kwa hivyo, hakuna tena Myahudi wala Mgriki, hakuna tena mtumwa wala huru, hakuna tena mwanamume wala mwanamke, kwa maana nyote mmekuwa mmoja katika Kristo Yesu.

Na kama ninyi ni wa Kristo, basi ninyi ni uzao wa Abram, warithi sawasawa na ahadi. Hili ndilo neno la Bwana. Ingawa wanawake wa Waldensia walihubiri hadharani kwa zaidi ya miaka 50, kufikia nusu ya pili ya karne ya 13, kama matokeo ya moja kwa moja ya mateso makali dhidi ya wanawake wa Waldensia na Kanisa la Kirumi, walianza kuchukua majukumu ambayo hayakuonekana sana kwa ulimwengu wa nje lakini yalikuwa muhimu sana kwa kuishi kwa imani yao kama jumuiya ya wanafunzi.

Katika vikundi vinavyoitwa sorores [Kilatini kwa dada], ambavyo tunatambua neno sorority, lengo la uanafunzi wa kike wa Waldensia lilichukua mabadiliko makubwa. Wasorore, kile tunachoweza kukiita udugu wa Waldensia, walianza kulenga upya huduma yao katika uanzishwaji wa mtandao wa vituo vya wagonjwa mahututi ndani ya jamii ya Waldensia. Vituo hivi vya wagonjwa mahututi viliendeshwa na kusimamiwa na wanawake kwa ajili ya mazoezi ya kutoa ukarimu kwa maskini, wagonjwa, na wanawake wasiojiweza.

Baada ya muda, katika vituo vingi hivi vya wagonjwa mahututi, wachungaji walianza kutoa malazi kwa ajili ya maandalizi ya wachungaji wa Waldensia waliokuwa wakisafiri, Barba, na wakaanza kile ambacho kingekuwa kitangulizi cha seminari na shule za Waldensia. Cheo cha wachungaji wa sorores kiliwasilisha jukumu la ushirikiano sawa wa wanawake na wanaume waliopewa jukumu la wito unaoonekana zaidi wa kueneza injili. Jukumu hili la ushirikiano kama lilivyojumuishwa katika uundaji wa wachungaji lilikuwa muhimu kwa ushuhuda wa jumuiya ya imani ya Waldensia na lilibaki muhimu kwa muda wote ambao mfumo wa kimisionari wa Waldensia na kiinjili wa kuwatuma wachungaji katika timu za watu wawili kote Ulaya ulibaki.

Hata hivyo, pamoja na kuja kwa Matengenezo ya Kanisa kufikia karne ya 16, mabadiliko makubwa yaliyoletwa kwa Ukristo wa Kiprotestanti, na msisitizo wa Wawaldensia kwenye huduma ulibadilika sana kutoka aina ya uinjilisti wa muda mfupi hadi kuhudumu kama mchungaji hadi jumuiya za imani na nyumba za ibada zilizowekwa kijiografia. Zaidi ya hayo, mara tu baada ya kujiunga na harakati za Matengenezo ya Kanisa, wahubiri wa Wawaldensia hawakuwa wamefunzwa tena katika seminari ya Wawaldensia bali walienda shule na seminari huko Geneva, Uswisi. Matokeo yake, huduma ya wahubiri wa sore na usaidizi na mafunzo ya wahubiri wasafiri wa Wawaldensia, barba, ilififia umuhimu.

Na bado leo bado tunapata nyuzi za ushawishi wa Wasoro katika mkazo wa sasa wa Waldensia juu ya umuhimu wa elimu ya watoto na raia wake, uanzishwaji wa forestaria , ambazo ni nyumba za ukarimu za Wasoro, na mkazo wao katika huduma kwa maskini na waliotengwa katika jamii. Vipengele hivi vyote vya huduma ya Wasoro vinaweza kufuatiliwa nyuma hadi msisitizo wa huduma ya Wasoro . Kwa maneno ya kisasa, kile tunachokiita hiki katika kanisa la kanisa la leo kingekuwa huduma za kidiakonia.

Kwa kuzingatia historia hii, sasa tunageukia mwishoni mwa miaka ya 1940. Muda mfupi baada ya kumalizika kwa Vita vya Pili vya Dunia, mabadiliko mapya na yenye nguvu yalianza kuathiri kanisa la Wawaldensia. La kwanza lilikuwa ni nafasi inayobadilika ya wanawake katika jamii, kuanzia kutumikia kama watunza nyumba hadi kuingia katika kazi na ulimwengu wa kitaaluma na miito ambayo kwa kawaida hufafanuliwa kama kazi ya wanaume.

Mabadiliko makubwa ya pili yaliyoathiri kanisa la Waldensia yalikuwa kupungua kwa kiasi kikubwa kwa wanaume waliopenda kuhudumu kama wachungaji. Kufikia 1948, masuala haya yakawa mada iliyojadiliwa katika mkutano wa Sinodi ya Waldensia uliofanyika kila Agosti. Matokeo yake, Tavola Valdes, ambayo ni bodi ya utawala ya kanisa la Waldensia, sawa na Mkutano Mkuu wa kanisa la Presbyterian, iliitwa kwanza kusoma suala la miito ya wanawake katika uchungaji.

Nyaraka kutoka siku hizi za mwanzo za utafiti zinaonyesha upendeleo wa wanaume wanaofanya utafiti. Mkazo wao haukuwa juu ya usawa wa wanaume na wanawake katika huduma bali juu ya uchunguzi wa karama maalum ambazo wanawake walileta kwa aina fulani za kazi za kihuduma. Profesa Giovanni Miegge , kutoka Seminari ya Waldensia huko Roma, aliteuliwa kuongoza timu ya utafiti ya wanaume watatu ambao waliagizwa kushughulikia masuala haya matatu maalum: huduma za usaidizi, huduma ya wanawake, na ushiriki wa wanawake katika vyombo vya utawala vya kanisa la Waldensia.

Kwa miaka kumi na moja ya kwanza ya mjadala huu, lengo katika Sinodi na katika maandishi lilielekea kusesitiza huduma za wanawake badala ya nafasi ya wanawake katika huduma. Tofauti hiyo inaweza kuonekana kuwa haijulikani kidogo, lakini

msisitizo ulielekea kuimarisha ubaguzi ulioainisha kazi fulani ndogo za huduma, kama vile kusimamia shule ya Jumapili, shughuli za vijana, vikundi vya wanawake, huduma za kutembelea, na baadhi ya usimamizi kwa wafanyakazi wa kanisa wanawake. Wanaume, kwa upande mwingine, walikuwa makasisi waliowekwa wakfu, wale wa kuhubiri injili, kutoa sakramenti, na kushiriki katika maamuzi makubwa ya kanisa.

Bila shaka, mgawanyo huu wa kazi ungeweza tu kuwezekana ndani ya makanisa makubwa zaidi ya Waldensia. Kiini cha mzozo huu kiliwatenga wanawake wanaohudumia makanisa mengi ya Waldensia kwa sababu walikuwa wadogo sana kumsaidia mfanyakazi wa pili mtaalamu. Kufikia 1954, Sinodi ya Waldensia ilipitisha na kuanzisha jukumu la wasaidizi wa kanisa, wanawake ambao wangeweza kufanya kazi kwa ushirikiano na makasisi wanaume kwa kufanya huduma ya kutembelea, elimu ya kidini, na huduma ya wanawake.

Kwa sababu ya upendeleo wa kitamaduni ulioathiri nafasi ya wanawake katika huduma, lengo la majadiliano liliendelea kuhama kutoka nafasi ya wanawake katika huduma iliyowekwa wakfu hadi mada inayoweza kudhibitiwa zaidi ya nafasi ya wanawake kanisani, kama ilivyoielezwa hivi punde, kwa kusisitiza nafasi ya wasaidizi wa kike wasaidizi katika kuhudumu ndani ya makanisa makubwa ya Wawaldensia. Kumbuka, mwishoni mwa miaka ya 1940 na 50, maoni haya yaleyale yalishikiliwa sana ndani ya Ukristo mkuu nchini Marekani. Msisitizo huu ulihamisha majadiliano yote kutoka nafasi ya wanawake katika huduma iliyowekwa wakfu katika miaka ya 1950. Kwa miaka kumi, suala hili lilijadiliwa kwenye ukumbi wa Sinodi huko Torre Pellicci, Italia, iliyofanyika kila Agosti na kundi la makasisi na wazee wa kiume.

Mara nyingi, mabishano ya kawaida kuhusu wanawake na dhidi ya vipawa vyao kama wahudumu waliowekwa wakfu yaliibuliwa na hayakupingwa kwa sababu kulikuwa na wanaume pekee waliokuwa wakizungumza, hata kama kulikuwa na mwanamke adimu aliyekuwa akiangalia mjadala. Kuelekea mwisho wa miaka ya 50, katika mkutano mmoja wa Sinodi, kulikuwa na wanawake wanane waliohudhuria. Walikuja kusikiliza, lakini baada ya kusisitizwa na viongozi wa kanisa wanaume kwamba watoe maoni yao kuhusu mjadala huo, wanawake wawili walizungumza kwa kusita na woga.

Akiwa ameshikwa na mshangao, ilikuwa wazi kwa wote waliokuwepo kwamba hakukuwa na mitazamo ya wanawake iliyopangwa na iliyo wazi kuhusu mambo yaliyojadiliwa. Kilichohitajika ni msimamo ulioendelezwa vizuri kuhusu jambo hilo, ukielezea mtazamo wa wanawake unaokubaliwa kwa pamoja. Mapema mwaka wa 1949, Profesa Miegge aliandika kwamba alitambua Wagalatia 328 na marejeleo yake, katika Kristo hakuna tena mwanamume au mwanamke, kama kanuni ya msingi ya usawa ambayo iliwasilisha utangazaji wazi wa roho ya injili.

Miegge alihitimisha katika ripoti yake ya 1949 kwamba kanisa lina haki kamili, kama si wajibu, kurekebisha uelewa wetu wa huduma ya wanawake, tukielekeza kanuni

kamili ya usawa katika Wagalatia 328. Miegge alikuwa sahihi kwa kuona barua hii ya Paulo kama muhimu kwa theolojia ya Paulo. Katika Wagalatia, Paulo anawasilisha fomula ya ubatizo ambayo wote hupokea wakati wa ubatizo wao. Ni mfano wa uumbaji mpya wa Mungu katika Kristo, uumbaji mpya ambapo umoja hubadilisha mgawanyiko wa kijamii.

Kwa maneno ya Paulo mwenyewe, katika Kristo, hakuna mwanaume wala mwanamke, Myahudi wala Mgriki, mtumwa wala huru. Kama una imani katika Kristo, basi umekita mizizi katika Kristo na ni wa Kristo kama watoto wa Mungu, kama warithi wa agano. Katika uumbaji mpya wa Kristo, majukumu ya kijinsia hayana umuhimu tena.

Katika jumuiya ya Kristo, imani ndiyo kitambulisho. Tukiwa ndani ya Kristo, basi kila mmoja wetu ni kiumbe kipya, na utambulisho wetu ni sawa na ule wa watoto wa agano. Baada ya muongo mmoja wa utafiti, kufikia mwishoni mwa miaka ya 1950, Profesa Miegge alikuwa akichunguza suala hili gumu la kuwekwa wakfu kwa wanawake kutoka pembe mbalimbali, ikiwa ni pamoja na kibiblia, kitheolojia, kihistoria, na kulingana na uzoefu wa makanisa machache kote Ulaya ambayo yalikuwa na wanawake katika majukumu mbalimbali ya uongozi.

Miegge alihimiza kanisa kujaribu na kugundua athari za wanawake katika huduma kulingana na uzoefu. Kwa hivyo mnamo 1959, Tabola, baraza linaloongoza la Kanisa la Waldensia, lilimkabidhi Bi. Carmen Trobia jukumu la Ceteroni, yeye mwenyewe mfanyakazi msaidizi wa kanisa, aliyesomea seminari huko Roma, akiwa na jukumu kamili la kanisa katika miezi yote ya kiangazi. Uzoefu huu mzuri kwa kutaniko na kwa Bi. Trobia ulitumika kama msingi wa kuhamisha mjadala kwa kuzingatia wanawake katika huduma iliyowekwa wakfu.

Mnamo 1960, Kongamano la Shirikisho la Wanawake wa Waldo lilifanyika kabla ya mkutano wa Sinodi mwezi Agosti. Siku chache baadaye, Sinodi ilipokutana, Sinodi ilisikia maoni rasmi ya kwanza kutoka kwa wanawake, ikitetea vyema nafasi ya wanawake katika huduma iliyowekwa wakfu. Lakini pamoja na uwasilishaji huu, mwaka huo ulikuja mjadala mzito kuhusu kama Kanisa la Waldo bado lilihitaji nafasi ya mhudumu aliyewekwa wakfu.

Mchanganyiko wa masuala haya mawili ulileta mjadala mzito kuhusu sifa zinazohitajika kwa uchungaji. Kuanzia 1960 hadi 1962, mjadala ulienea kutoka sakafu ya Sinodi hadi kujumuisha maoni ya Wawaldensia katika makanisa ya mahali pote nchini Italia. Sinodi ilipokutana mwaka wa 1962, pingamizi mbalimbali zilitolewa kutoka kwa mjadala katika makanisa ya mahali lakini zilishughulikiwa na Tavola.

Pingamizi kubwa lilitokana na wasiwasi ulitolewa kwamba wanawake wangepata mamlaka juu ya wanaume katika uangalizi wa roho. Tavola, ambayo ilikuwa ikisoma mambo haya kwa miaka 13, ilishughulikia wasiwasi huu, ikisema kwamba mamlaka

ya mhudumu yanatokana na mamlaka ya Maandiko Matakatiifu na kwa kutekeleza wadhifa wa huduma badala ya jinsia au utu wa mtu. Pingamizi hilo lilibatilishwa.

Wasiwasi wa pili ulioibuliwa ndani ya kanisa ni kwamba ingekuwa vigumu kwa mwanamke kuchukua majukumu mazito ya wadhifa wa mhudumu kwa sababu za kijamii na mtindo wa maisha. Tavola walijibu kwamba wanaume walioitwa kwenye huduma walikabiliwa na aina hiyo ya matatizo na chaguzi. Tatu ilikuwa wasiwasi wa kuwaweka wanawake kama wanaume katika kutekeleza majukumu ya mchungaji, na hili lilipingwa na utambuzi kwamba makanisa hayapaswi kuweka huduma yake mikononi mwa wachungaji bali yanapaswa kuwashirikisha washiriki wa kanisa kwa ufanisi zaidi katika kuiga ukuhani wa waumini wote.

Pingamizi la mwisho lililotolewa lilikuwa la kiuchumi. Kwa kufikiria kwamba wanaume na wanawake wangukuwa katika ushindani wa nafasi za uongozi zilizowekwa wakfu, mwitikio wa Tavola unavutia sana. Usiamini kwamba kufunguliwa kwa uchungaji kwa wanawake kutasababisha ongezeko la wahudumu.

Waliandika mwaka wa 1962, kwamba wachungaji wanawake watakuwa wachache kila wakati. Baada ya kushughulikia kila moja ya masuala haya katika mkutano wa sinodi, kanisa la Waldensia lilipiga kura ya wingi kufungua milango ya kuwekwa wakfu kwa wanawake. Mnamo Agosti 1967, wachungaji wawili wa kwanza wa kike wa Waldensia waliofunzwa seminari waliwekwa wakfu, akiwemo Bi. Carmen Trobia , na wakaanza kuhudumia makanisa.

Katika kuunganisha mistari ya historia ambayo haikuelezwa katika hati nilizosoma, nilianza kujiuliza ni vipi Profesa Miegge hakuonyesha jukumu la wanawake katika miongo ya mwanzo ya harakati ya Wawaldensia kama uhalali wa kuwekwa wakfu kwa wanawake. Hata hivyo, niligundua kwamba haikuwa hadi 1962 ndipo utafiti wa kwanza wa kanisa la kale ulifanyika. Kwa hivyo, ukweli kwamba wanawake walikuwa wakihubiri mwishoni mwa karne ya 12 na mwanzoni mwa karne ya 13 ulikuwa dhahiri haujulikani na uongozi wa kanisa hadi miongo ya hivi karibuni.

Kwa uwezekano wote, mnamo 1961, jamii nzima ya Wawaldo haikujua ukweli huu wa fahari wa urithi wake. Utafiti wa mada kuhusu wanawake wa Waldo bado ni utafiti mdogo wa kitaaluma uliochunguzwa. Kutafakari historia hii isiyojulikana sana kunaleta mambo mawili akilini.

Kwanza, jinsi Waaldensia wa kizazi cha kwanza walivyokuwa wameongozwa kwa ukamilifu katika kufuata na kutekeleza Maandiko Matakatiifu hadi kufikia hatua ambapo walithubutu kupinga waziwazi Kanisa Katoliki la Roma walipokuwa wametafsiri Maandiko wenyewe. Pili, nashangazwa na jinsi ilivyochukua muda mrefu wasomi wa Biblia na viongozi wa kanisa kufikia ushuhuda wenye nguvu wa imani wa kizazi cha kwanza cha wanaume na wanawake wa Waaldensia. Miaka mia nane

baadaye, tumechukua mwelekeo uleule wa kimaendeleo na unaotegemea imani kwa ujumbe huu wa injili ambao mababu zetu katika imani waliutambua zamani sana.

Katika suala hili, ukweli wa Mungu umejitokeza kikamilifu. Kwa jina la Baba, na Mwana, na Roho Mtakatifu. Huu ni mwendelezo wa mahubiri kuhusu wahubiri wanawake na mwitikio wa kanisa la enzi za kati kwa wahubiri wanawake wenye kichwa cha habari "Muffled by Contempt".

Mapema katika karne ya kumi na mbili, wanawake Wawaldensia walipata uhalali wa kuhubiri kutokana na injili, kutoka kwa mashahidi wa kibiblia wa Maria Magdalene, nabii wa kike Ana, na wanafunzi wengine wa kike wa mapema kama Prisila na Dorkasi. Wanawake walikuwa wakitangaza injili katika maeneo ya umma mapema kama 1180. Inawezekana sana kwamba walikuwa wakihubiri kabla ya hapo, lakini mnamo 1180 hiyo ndiyo tarehe ambayo Geoffrey wa Auxerre, katibu wa askofu Mkatoliki Bernard wa Clairvaux, aliandika ripoti akiwalaani wanawake wawili wa Waldensia kwa kuhubiri ndani ya jiji la Clermont la Ufaransa, na kwa kumtukana hadharani askofu Bernard wa Clairvaux.

Wanawake hawa wawili walishutumiwa kama wazushi na baadaye waliitwa makahaba. Wakati Waaldensia wa kiume na wa kike walipohubiri mwishoni mwa karne ya kumi na mbili na mwanzoni mwa karne ya kumi na tatu, ujumbe wao ulikuwa wa moja kwa moja. Mara nyingi walisoma maandiko ambayo yalikuwa yametafsiriwa katika lugha ya watu na kuwahimiza watu hadharani kukemea dhambi na kutubu makosa yao.

Hata kiwango hiki cha msingi cha utangazaji kilitafsiriwa kama tishio kubwa na muhimu na kanisa la Kirumi, kulingana na wingi wa ripoti rasmi zilizoandikwa na na kwa ajili ya kanisa la Kirumi kuanzia karne ya kumi na mbili. Ripoti hizi ziliongezeka kwa kiasi kikubwa katika miaka hamsini iliyofuata. Geoffrey wa Auxerre aliwachora wahubiri wanawake ndani ya jumuiya ya Wawaldensia, akiwalinganisha na watu kama nabii wa uongo, Malaya Yezebeli katika kitabu cha Ufunuo.

Hiyo ni sawa na Yezebeli mzee wa Kitabu cha Wafalme, ambaye aliolewa na Mfalme Ahabu, akampinga nabii Eliya, na akawa mfuasi mwenye bidii wa mungu Baali. Geoffrey aliwakataza wanawake kusema au kufundisha kanisani, akinukuu 2 Timotheo 3:6, akiwaelezea kama wanawake wadogo wanyonge, waliolemewa na dhambi, wadadisi na wenye maneno mengi, wasonge mbele, wasio na haya, na wasio na adabu, wanaoingia katika nyumba za watu wengine. Alimtambua Mariamu, mama yake Yesu, ambaye alinyamaza kila kitu moyoni mwake, kama mfano kamili wa uanamke.

Bernard wa Fontcaude alimtaja Mariamu kama mfano kamili wa uanamke. Kuanzia miaka ya 1180 hadi mwanzoni mwa miaka ya 1190, aliandika sana dhidi ya wahubiri wanawake wa Wawaldo, akitaja sheria ya kanisa dhidi ya mtu yeyote asiyeidhinishwa

anayehubiri kama kutotii ofisi ya kasisi. Alisema, wahalifu hao wanapaswa kutendewa kama Mpinga Kristo na wanapaswa kuepukwa hadharani.

Vifungu vingi vya maandiko vilinukuliwa na Waaldensia kama vinavyothibitisha haki ya mwanamke ya kuhubiri, kama vile Anna Nabii katika Luka 2, 36-38, wakati wa kutahiriwa kwa Yesu, vilivyonukuliwa na Waaldensia kama vinavyotetea wahubiri wanawake. Bernard anaandika kwa kukataa kwamba Anna alikuwa akitabiri hekaluni na hakuhubiri, na kwa namna fulani alitofautisha kati ya hayo mawili. Mateso dhidi ya Waaldensia katika karne ya 13 yaliongezeka kwa kasi inayoongezeka.

Kusafiri katika karne ya 13 kulifanywa hasa na wafanyabiashara, washairi, wauzaji, na wanawake, ambao hawakuwa na shughuli ya kuwa barabarani. Kufikia katikati ya karne ya 13, mateso ya wahubiri wanawake yalikuwa ya kawaida sana kiasi kwamba shinikizo lililazimisha wanawake wa Waldo kuelezea imani yao katika aina zisizo za umma lakini zenye nguvu sawa za huduma. Jumuiya nzima ya Waldo ilitambua kwamba ilikuwa rahisi zaidi kwa wanaume wao kuhubiri hadharani bila kuamsha tuhuma mara moja kwa sababu wangeweza kufanya kazi kama vinyozi, madaktari, wachuuzi, na mafundi ili kuficha lengo lao kuu la kutangaza injili.

Kama matokeo ya moja kwa moja ya mateso makali dhidi ya wanawake wa Waldensia, walianza kuchukua majukumu ambayo hayakuonekana sana kwa ulimwengu wa nje lakini yote yalikuwa muhimu kwa ushuhuda wao kama jumuiya ya wanafunzi. Tumetaja jukumu la watawa hapo awali. Kadri muda ulivyosonga mbele katika vituo vingi hivi vya wagonjwa mahututi, watawa pia walitoa malazi kwa ajili ya maandalizi ya wahudumu wasafiri na kuanza kile ambacho kingekuwa mtangulizi wa seminari na shule za Waldensia.

Jukumu hili la ushirikiano lilikuwa muhimu sana kwa ushuhuda wa jumuiya ya imani ya Wawaldensia na lilibaki muhimu kwa muda wote Wawaldensia walipotuma wachungaji hadi miaka ya 1530. Kwa hivyo hilo linaongeza zaidi mahubiri niliyohubiri muda mfupi uliopita, na nilifikiri kwamba hilo linaweza kuwa jambo zuri kuongeza kwa sababu linatoa zaidi historia ya kipindi hicho cha wakati.

Huyu ni Dkt. Kevin Frederick katika mafundisho yake kuhusu historia ya Wawaldensia. Huu ni kipindi cha 7, Kurudi Kwenye Ukweli, Wahubiri Wanawake.